

TENKE GLOBALT – HANDLE LOKALT – NÅ OVERALT!

MINE KJÆRE VENNER!

Denne gang sender jeg dere en nyttårshilsen sammen med en framdriftsrapport fra HELP. Jeg vil også takke for all hjelp vi får til arbeidet vårt. Jeg vet at dere har det travelt på mange vis, men jeg håper at dere har tid til å lese dette brevet og eventuelt sende oss noen ord.

Vår internasjonale kontakt Asbjørn formidler endel informasjon - nå og da - om arbeidet vårt og om familien vår. Som dere kanskje vet, er Hansa fortsatt i Norge og forsøker å komme inn på høyskole eller universitet. Charika har

det bra og drømmer om å besøke landet hvor han er født. Sriyani har skoleferie denne perioden og bruker mye tid til å plante blomster og fornye i hagen.

Selv er jeg fullt opptatt med HELP-arbeid i Horana, Millaniya og Deniyaya. Som dere ser av årsrapporten nedenfor, driver vi mange aktiviteter, hvorav flere kunne slutføres i 2007 – med deres hjelp.

Siripala

Foreldremøte i Millaniya, landsbyen med krigsinvalid og tsunami-fordrevne.

HELPS adresse i Sri Lanka:

Siripala Gamage, 'Charika', Dolahena, Horana.

Telefon: +94 34 22 63 142, mobil +94 77 97 19 686

E-post: siripalagamage@yahoo.com

HELPS bankkonto: A/C 0000720064 i Bank of Ceylon, 87, Anguruwathota Road, Horana, Sri Lanka.

SWIFT (BIC): BCEYLKXXXX

Registrert NGO under Voluntary Service Organisation Act. No. 8 of 1998 No. HDS/S.S.O/11/2001

HELPS kontakter i Norge:

Asbjørn Tufto, Nybu. 61, 2609 Lillehammer

Tlf. +47 61 25 44 09, mobil +47 95 21 51 55

E-post: asbjorn@tufto.no

Hans Petter Hanssen, Krystallv. 4, 2322 Ridabu

Tlf. +47 62 53 32 21, mobil +47 480 73 541

E-post: hanshans@bbnett.no

Bankkonto: 2020 32 12187. SWIFT (BIC): SWEDNOKK
IBAN-nr.: NO83 2020 3212 187

ÅRSRAPPORT 2007

Januar: 1/1-2007 startet vi SATHKARA, ”barnas kulturskole”, et spesielt utdanningsprogram for tamilske og singalesiske barn i vårt område. Målet var å skape skjønnhet i sinnet gjennom musikk, dans og kunstneriske aktiviteter; og i tillegg underviste vi i engelsk. Over 60 barn deltok, og vi brukte en ikke-formell undervisningsmetode på linje med folkehøgskolene i Norge.

Februar: Vi opprettet en lokalavdeling av HELP i Deniyaya for å skape utviklingsmuligheter for folk som mange av dere kjenner fra tidligere. I hovedkvarteret her i Dolahena startet vi en egen SATHKARA-forening og åpnet et bibliotek.

Mars: Vi startet et SATHKARA-program for barna i Millaniya, hvor familier med krigsinvalid (tidligere soldater) og tsunami-ofre bor.

April: Det ble avholdt et stort kulturarrangement, hvor barna som deltok fikk gaver. 200 mennesker deltok, deriblant hovedgjester og vår internasjonale kontakt Asbjørn. Kulturskolen vokser videre, og flere og flere barn vil være med.

Mai: I Deniyaya startet vi en planteskole for te, medisinsplanter og verdifulle treslag.

Juni: En SATHKARA-forening ble opprettet i Millaniya. Et håndverks- og arbeidstreningskurs i lær-arbeid blir satt i gang.

Juli: Vi begynte et eget ledertreningskurs med representanter for fire skoler, fire frivillige organisasjoner og HELP-medlemmer fra Horana, Millaniya and Deniyaya. Selve åpningsprogrammet markerte at dette er starten på vår lokale folkehøgskole. Kurset ble meget vellykket, og vi gjennomførte det etter en tilnærmet folkehøgskolemodell.

August: Det ble avholdt årsprøve for barna i SATHKARA-programmet.

September: Et barnas bibliotek ble opprettet i Millaniya, og det ble gitt støtte til innkjøp av bøker og annet utstyr. Siripala har søkt de lokale myndighetene om støtte til å få bygd et forsamlingshus i Millaniya.

Oktober: Vi fortsatte folkehøgskole-kurset fra juli, nå med eget seminar i miljøvern (Preservation of Environment) med 25 deltakere. Fem arbeidsgrupper ble dannet, og de fortsetter arbeidet med fem forskjellige temaer.

November: I samarbeid med organisasjonen ”Committee for People’s Rights” her i Horana ble det satt i gang et kurs om menneskerettighetene, for å skape større bevissthet om temaet blant folk i nærmiljøet.

Desember: Barnegruppa hadde sin årlige tur til Kandy, med 72 barn og voksne. Hensikten er å gjøre barna og foreldrene bevisste om vår store kultur- og miljøarv. Barnegruppa planlegger nå en ny kultur-festival i februar-mars 2008.

Ellers kan nevnes at Buddhika, som er danse- og dramalærer, har fått jobb på Keliyani-universitetet og prøver å skaffe seg en samarbeidspartner i Kjell Skyllstad på universitetet i Oslo. Ønsket er å etablere et dokumentasjonssenter for dans og drama i Sri Lanka.

* * *

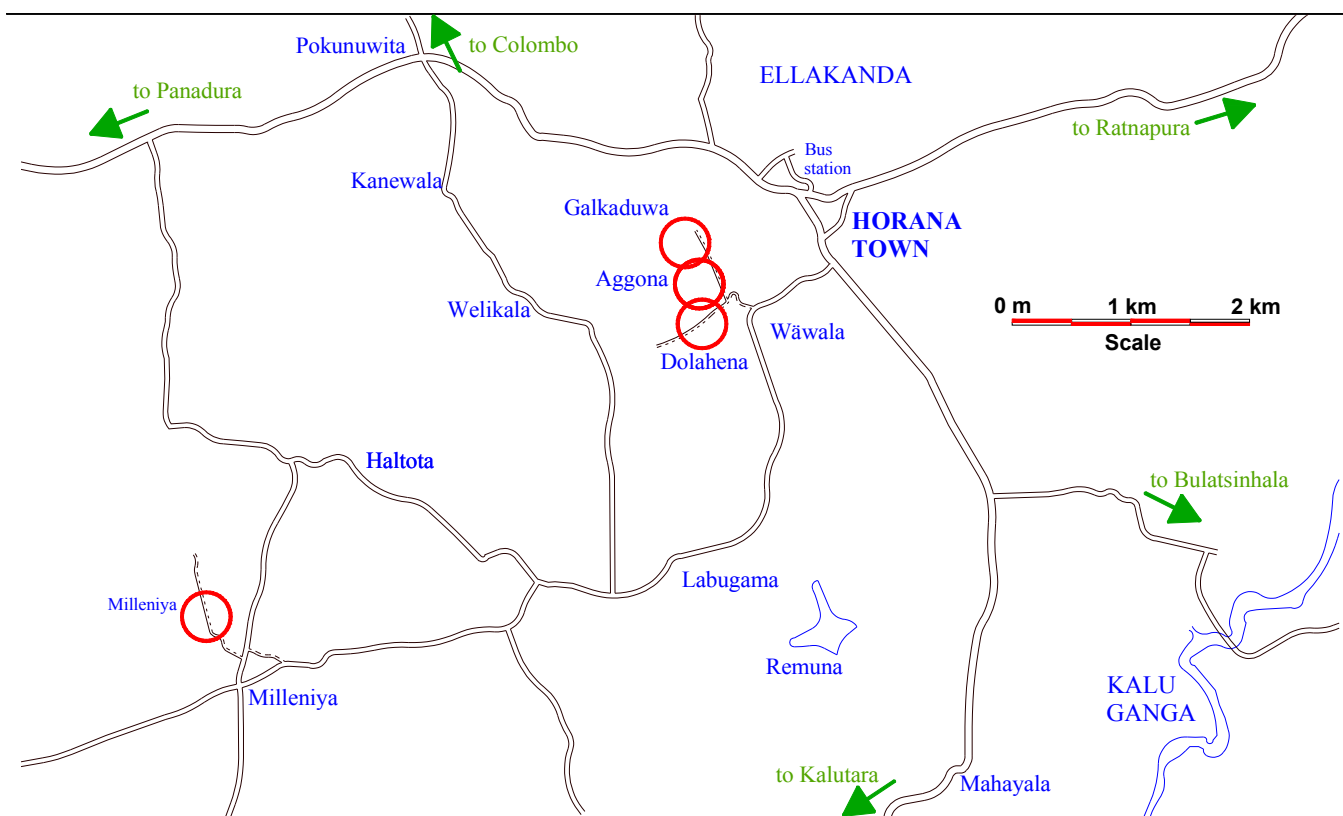
Please convey our best greetings for the New Year, to your children, parents, families and all the friends. God bless you all.

Much love from Siripala and family

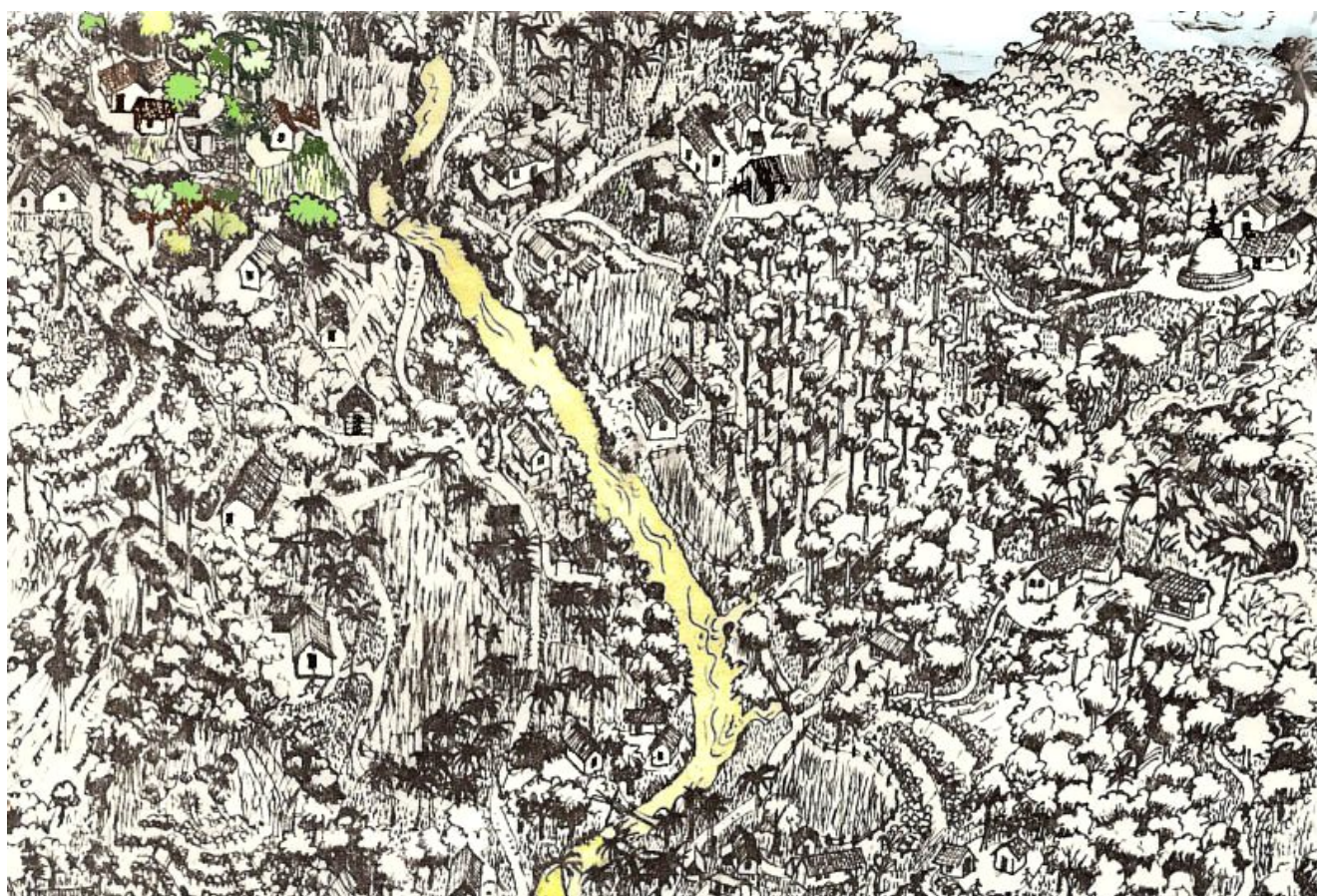
Mobil +94 77 97 19 686

Fasttelefon +94 34 22 63 142

E-post siripalagamage@yahoo.com

Kartskisse med landsbyer involvert i HELP-prosjekter rundt Horana, merket med rødt.

Landsby i Sri Lanka

Siripala under et dipterocarp-tre (Hora) i Diyadawa-reservatet

NYTT FRA DENIYAYA

Organisasjonen HELP søkte rett før jul FNs utviklingsprogram UNDP om 1,5 mill. rupee (75.000 kr) i midler til regnskogsbevaring i Deniyaya. Det 25 km² store skogområdet Diyadawa sør for bygda Pallegama er – i likhet med mesteparten av verdens regnskoger – truet av ulovlig nydyrking, hogst, høsting, jorderosjon i randsonen, m.m. Diyadawa er svært viktig for distriktets vannhusholdning. Årsnedbøren er nærmere 4000 mm. Uten skogen som flomdemper og vannmagasin vil styrtregnet vaske bort hus og hjem: 16.-18. mai i 2003 falt det 820 mm regn i området, med store ødeleggelser som resultat. Skogen er fra et biologisk synspunkt ekstremt rik: En FAO-undersøkelse kartla 502 fredede plantearter i Diyadawa. Mange arter er endemiske, d.v.s. de finnes bare lokalt i Sri Lanka: Dette gjelder 50 % av treslagene, 30 % av blomsterplanter og 18 % av bregnene. Av 88 dyrearter i Diyadawa er 42 truet eller sårbare.

Rundt Diyadawa, i Kotapola DS Division (kan sammenlignes med en kommune) bor det om lag 64.000 mennesker. Dette er en blandet befolkning, både singalesere og tamiler (hovedsakelig indiske tamiler på teplantasjene), som er buddhister, hinduer, muslimer og kristne. En av fire lever under fattigdomsgrensen. Den store befolkningsveksten i buffersonen rundt Diyadawa kom på 1970-tallet, og de fleste er annengenerasjons bureisere som mener de har rett til å dyrke jorda.

HELP planlegger ulike tiltak i ti nabolandsbyer rundt Diyadawa. De viktigste tiltakene kan deles i tre grupper:

1. Bevisstgjøring: 100 familier i ti landsbyer skal velges ut til å delta i prosjektet. Disse organiseres i tre aksjonskomitéer. Det samme gjelder 500 elever i ti skoler. HELP vil også samarbeide med andre lokale organisasjoner og myndigheter.

2. Nye arbeidsplasser: Flere planteskoler og frøbanker etableres. 10.000 wewal-planter og 5.000 kittul-trær plantes. Wewal (eller cane) brukes til flettverk, mens kittul gir penni og andre søtningsmidler (alternativ til sukker). Det er et mål å foredle disse råvarene bedre og skape flere arbeidsplasser, men det er samtidig en kjensgjerning at tedyrking gir best inntekt for tiden.

3. Energiskog og jordvern: Deltakerfamiliene skal plante minst 10.000 skyggefulle Gliricidia-trær som raskt gir brennvirke og ved, dessuten beskytter dyrket mark bedre mot styrtregn og erosjon. Familiene får også energispare-ovner til kjøkkenet. Langs bekker og elver i området skal de plante bambus.

Kilde: Tufto 2007. *Diyadawa Environmental Conservation Project. Rationale for GEF/SGP project application.* Oversendes på oppfordring.

Utsikten fra rismarkene i Pallegama mot skogreservatet Diyadawa. Legg merke til teplantingene (i midten) og jordskredet (til høyre). Kilde: Tufto 2007-04-03.

TIL GAMLE FOSNINGER OG ANDRE INTERESSERTE

*Når vi ror Åffjord-færing, sitter vi i én retning, mens båten merkelig nok går motsatt vei!
Vi fester blikket bakover, og da går båten dit den skal!*

*Denne forunderlige sannhet har sjøens kvinner og menn kjent på kroppen
– sikkert også mange av dere!*

LITT HISTORIE.

Nå skal se bakover i historien, og se om det går rette veien med det prosjektet vi er samlet om. Vi skal i korte trekk feste blikket på tre punkter:

1. Workshop International.

Fra 1978 til 1990 ble det holdt internasjonale konferanser om betydningen av Grundtvigs høyskole-idé. Idéen skapte en folkelig og demokratisk utvikling i de skandinaviske land i siste halvdel av 18-hundretallet, og var i ferd med å skape en tilsvarende utvikling i den fattige verden i siste halvdel av 19-hundretallet. Konklusjon: Folkehøgskole-idéen er universell, og det bør utvikles dialog-prosjekter mellom folkehøgskoler/grupper og organisasjoner i den tredje verden.

2. Vonheim-seminarene.

Som en norsk oppfølging av "Workshop-tanken" fikk vi internasjonale seminarer på Vonheim i Gausdal (1970, 1980-1992). Under

seminaret i 1982 hadde Asbjørn og Siripala et lengre innlegg under temaet "Brubygging mellom norsk folkehøgskole og den tredje verda", med vekt på samarbeidet med Sarvodaya-bevegelsen i Sri Lanka.

3. Inter-Folk.

Inter-Folk er folkehøgskolenes internasjonale bistandsorganisasjon. Når Asbjørn og undertegnede ble bedt om å skrive Inter-Folks tidlige historie, var det naturlig for oss å begynne på Fosen:

- Høsten 1980 fikk Stiftelsen Verdandi kontakt med Sarvodaya-leder Ariyaratne, som inviterte en gruppe folkehøgskole-elever til Sri Lanka, for å lære om landets kultur og Sarvodayas idégrunnlag gjennom deltakelse i menneskenes hverdags- og arbeidsliv. På dette grunnlaget vokste brubyggingsplanene fram.
- Verdandi betraktet dette i prinsippet som en invitasjon til alle folkehøgskolene i Norge. Slik ble "Det felles folkehøgskoleprosjekt"

til våren 1981, med Asbjørn Tufto som reiseleder for en gruppe på 14 elever fra ulike folkehøgskoler, og med Siripala Gamage som koordinator i vertslandet.

- Fosen fhs/Verdandi søkte NORAD om støtte til et lokalt opplæringscenter i Matara-distriktet, i samarbeid med Sarvodaya. Dette var høsten 1982. Formelle problemer førte til at det skulle gå mer enn to år før NORAD aksepterte søknaden. Nå måtte en finne en felles plattform for folkehøgskolene, slik at bl. a. søknadsprosedyrene kunne bli enklere. Som et konkret resultat kom Inter-Folk i 1986.

HVOR ER VI NÅ?

Med blikket festet på disse tre punktene, ser vi at båten er på god vei i riktig retning:

- Siripala og medarbeidernes innsats i Sri Lanka viser klart at folkehøgskole-idéen har en universell karakter.
- HELP er et dialog-prosjekt, og venneforeningen er en viktig samarbeidspartner.
- Brubygging-planene er i godt gjenge, og Inter-Folk er et solid fundament på norsk side.

”Beitedyr i Dolahena”.

Men om vi skal ha noen glede av dette fundamentet, så bør vi ha tilknytning til en folkehøgskole, -lokallag eller -gruppe. Vi har nevnt det før, og må igjen beklage at dette fortsatt henger i en tynn tråd. Og hva gjør man med en tynn tråd – når en først er ute og ror? Da monterer man pilk på tråden og henger den etter båten; kanskje en eller annen biter på? Fosen folkehøgskole har blitt utfordret; kanskje de en dag ser sitt historiske ansvar? Seniorlaget i norsk folkehøgskole har drøftet saken, og vil ta det opp på sin neste samling til sommeren. Vonheims Venner har lovt å drøfte saken på førstkommende styremøte (uke 3).

Konklusjon: Med noen faste punkter i bakgrunnen ror vi videre; vi er på rett vei – og det er von i hangande snøre!

Hans Petter.

DRØMMEN OM ”VONHEIM”

Siripala – og flere med ham – har studert ved folkehøgskoler i Skandinavia. De har senere tatt med seg idéen om folkehøgskolen: En ikke-formell utdanning for unge voksne som kan få stor betydning i livet, både for den enkelte og nasjonen. Om en slik utdanning andre steder i verden finner andre nasjonale og kulturelle uttrykk enn våre, bør prosjektet likevel bygge på idéene til folkehøgskolepionérene. Vi ønsker med dette å invitere til bidrag om andre som jobber med folkehøgskole-lignende pedagogikk og prosjekter ulike steder i verden. Førstemann ut er Peter Julander, i neste nummer av vennskapsbrevet.